Read me file (11-25-2005) by Jorge Quiñónez

Messianic Jewish version of Maimonides' "Thirteen Principles or Articles of Faith" in Hebrew

Around 1913, Joseph Immanuel Landsman wrote a Hebrew Messianic Jewish version of the *Maimonides* "Thirteen Principles or Articles of Faith," that is now standard in the siddur (Jewish prayer-book). Its Hebrew title is *Ikarei Emunatenu Hakedosha* (Hebrew for "The Principles of Our Holy Faith"). The Landsman piece is a pastiche or parody (depending how you look at it; imitation is the best form of flattery as they say) of the *Rambam's* original.

It is virtually unknown to modern Messianic Jews. The version in the pdf file includes a nearly century-old English translation by David Baron from The Scattered Nation (1914) and the Hebrew original of Landsman's "Thirteen Principles" with a Yiddish translation at the bottom of each page. At the end, it includes a transcription I made of the Hebrew part only to print out a legible copy.

Such liturgy today among Messianic Jews is uncommon. Most Messianic Jews today for various reasons prefer to employ the simplified versions of the traditional siddur.

Jorge

¹ *Maimonides* is is also known as the *Rambam*, which is an acronym for Rabbi Moshe Ben-Maimon. He lived in the 12th Century and is among the most important Sephardic rabbis who has lived due to his literary works: specifically his philosophical and legal writings.

The Jewish Creed and Our Hebrew Christian Confession of Faith.

By DAVID BARON.

Rabbinic Judaism—as far as they can be systematised—may be said to embody themselves in the Thirteen Articles of Faith which were formulated by Maimonides in the twelfth century, and which, originally appearing in his commentary to the Mishna Sanhedrin, eventually became the authorised creed of the Synagogue, and are repeated daily by orthodox Jews in all the countries of their dispersion.

or

ie of

h

1

e

V.

These "Articles," though embodying some of the great foundation truths of revelation which are common alike to Jews and Christians, are nevertheless not free from an anti-Christian tendency, and are influenced by a controversial spirit against the doctrines of the New Testament.

Thus, to point out only two or three instances, the Confession in Article 2 that "the Creator (blessed be His name!) is one; and no unity is like unto His in any form," was intended to controvert the Christian, or biblical, doctrine of the Triunity.* Article 5 was

In connection with the celebration of the twenty-first anniversary of our Hebrew Christian Testimony to Israel last April, our dear brother, Mr. Landsman, was led, with our full approval, to draw up a Confession of Faith which could be put into the hands of Jews, who often ask us what we really believe, and wherein we differ in our faith from the majority of our people. It is not an easy matter to give a full and adequate expression of the saving truths of our holy faith in any set form of words; above all, it is impossible

absolute but in a compound or united sense, and is quite in accord with the biblical doctrine of a Triunity. Instead of new Maimonides uses no (yachid), which means one in an absolute sense—a word which, as already said, is never used of God in the Hebrew Scriptures.

probably intended as a protest against divine worship being rendered to our Lord Jesus Christ; while the affirmation in Article 9 that the law of Moses "will not be changed, and that there will be no other law (or dispensation) given by the Creator (blessed be His name!)" is intended to contradict the Christian doctrine of the abolition of the ceremonial law by the death of Christ, and the introduction of the New Covenant, which is based on "better promises."

^{*} It is noteworthy that, in order to emphasise the doctrine of an absolute unity of the Godhead, Maimonides uses a word which is never used in the Bible. The word used in the Hebrew Bible to express God's unity is not (cchad—as, for instance, Deut. vi. 4), but this word means "one" not in an

to compress the life of faith which is ours in Christ into any creed or man-made formulas; but our brother in gathering up and giving expression to "those things which are most surely believed among us" has confined himself almost entirely to the inspired words and expressions of Holy Scripture. It was drawn up by Mr. Landsman first in Hebrew, and was translated by him also into Yiddish. In its style, especially in the Hebrew, our Confession of Faith follows closely the Articles of the Jewish Creed, which also begin each time with the formula: "I believe with a perfect faith," and, like them. our "Confessions" also number thirteen.

The translation into English was made by the Editor, who has taken the liberty of rendering several of the sentences rather freely.

I would add that our "Confession" has been published—under the title of "The Foundations of our Holy Faith"—in three different forms: (r) In Hebrew only, in fine large type in pamphlet form; (2) in pamphlet form in the same large Hebrew type, with a Yiddish translation underneath; (3) on a large sheet, suitable for framing and hanging on the wall, in specially made large Hebrew letters.

Specimen copies will be gladly sent freely to workers among the Jews, either in England or abroad, or to Hebrew Christian brethren anywhere who will kindly apply for them. In larger numbers the pamphlets will gladly be supplied to missionaries of other missions at cost price, or gratis if they cannot afford to pay for them.

I now give, first, the translation of "The Thirteen Articles" of the Jewish Creed, and, secondly, the English version of our Hebrew Christian Confession.

May the day soon come when all Israel will substitute our fuller confession of faith in the Triune God of Israel as He has revealed Himself to our fathers, and the life-giving truths of the Gospel of our Lord Jesus Christ, the Mediator of the New Covenant, for their mere abstract belief in a "unicity" of the Godhead and the trust in the observances of commandments and ordinances which had their real significance as types and shadows of better things to come.

I.

THE JEWISH CREED.

- 1.—I believe with a perfect faith that the Creator—blessed be His name!—is both Creator and Ruler of all created beings, and that He alone hath made, doth make, and ever will make all works of nature.
- 2.—I believe with a perfect faith that the Creator—blessed be His name!—is One; and no Unity is like His in any form; and that He alone is our God, who was, and is, and ever will be.
- 3.—I believe with a perfect faith that the Creator—blessed be His name!—is not a body; and no corporeal relations apply to Him;

and that there exists nothing that has any similarity to Him.

ed

ns

n-

on.

he

he.

W

11

er.

16

 \mathbf{d}

ie of

i-

r

 \mathbf{a}

e

1-

h :

S

2

4.—I believe with a perfect faith that the Creator—blessed be His name!—was the first, and will also be the last.

5.—I believe with a perfect faith that the Creator—blessed be His name!—is alone worthy of being worshipped, and that no other being is worthy of our worship.

6.—I believe with a perfect faith that all the words of the Prophets are true.

7.—I believe with a perfect faith that the prophecy of Moses, our Master—peace be upon Him!—was true; and that he was the chief of the Prophets, both of those that preceded him and of those that followed him.

8.—I believe with a perfect faith that the Law which we possess now is the same that hath been given to Moses, our Master—peace be upon Him!

9.—I believe with a perfect faith that this Law will not be changed, and that there will be no other Law (or dispensation) given by the Creator—blessed be His name!

10.—I believe with a perfect faith that the Creator—blessed be His name!—knoweth all the actions of men and all their thoughts; as it is said: "He that fashioneth the hearts of them all, He that considereth all their works" (Ps. xxxiii. 15).

11.—I believe with a perfect faith that the Creator—blessed be He!—

rewardeth those that keep His commandments, and punisheth those that transgress His commandments.

12.—I believe with a perfect faith in the coming of the Messiah; and although He may tarry I daily hope for His coming.

13.—I believe with a perfect faith that there will take place a resurrection of the dead at a time which will please the Creator—blessed be His name, and exalted His memorial for ever and ever!

TT

OUR HEBREW CHRISTIAN CON-FESSION; OR, THE FOUNDA-TIONS OF OUR HOLY FAITH.

r.—I believe with a perfect faith* in Jehovah, the Eternal God of Israel, the God of Love and Salvation, the Creator of heaven and earth, and of all things visible and invisible. He is the One God and Father. Of Him, and through Him, and to Him are all things, and He is over all and with all and in all. His is the glory for ever. Amen.

I John iv. 7-15; John iii. 16; Rom. v. 8; Gen. i. 1; Psa. xxxiii. 6; I Cor. viii. 6; Eph. iv. 6; Rom. xi. 36; Mark xii. 28-34; John xvii. 23.

2.—I believe with a perfect faith that God—blessed be His Name! is Spirit, and that the true worshippers must worship their Father

^{*} I retain the idiom in the Hebrew formula used by Mr. Landsman, which, as explained above, is the same as that with which the Thirteen Articles of the Jewish Creed commence. What is meant is "I believe firmly," or "with all my heart."

in heaven in spirit and in truth, for with such worshippers the Father is well pleased.

John iv. 21-24; Rom. xii. 1; Heb. xii. 15; James i. 27.

3.—I believe with a perfect faith in Jesus Christ our Lord, the only begotten and well-beloved of His Father in heaven, whom God raised up to be the Redeemer of Israel, according to the promise which He made to our fathers by the mouth of His holy prophets—Who for us men and our salvation descended from heaven and became man.

He was conceived of the Holy Ghost, born of the Virgin Mary, of the seed of David, and was anointed of God with the Holy Ghost and with power. He was in all points tempted as we are, but without sin. He glorified His Father in heaven, and made known His Name and His holy will to the children of men. He walked about on earth doing good to the children of Israel.

He bore the reproach of sinners, and was afflicted and humbled Himself unto death; yea, the death of the cross—the Righteous One for the wicked.

He was wounded for our transgressions; He was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon Him; and with His stripes we are healed.

Wherefore also God hath highly exalted Him, and raised Him up again from the dead on the third day after His death and burial.

He showed Himself openly to His disciples after His resurrection, and ascended into heaven, where He now sitteth at the right hand of God; but thence He shall come again a second time in glory to set up His Kingdom, restore all things, and to judge the quick and the dead.

He shall reign over the house of Jacob for ever, and of His Kingdom there shall be no end.

Matt. xvi. 13-17, iii. 17, xvii. 5; Luke ii. 10, 11; John iii. 13; Phil. ii. 5-11; Matt. i. 1, 18-23; Rom. i. 3, 4; Matt. iii. 13-17; Acts x. 38; Heb. i. 13, 14, ii. 17, 18, xii. 2, 3; 1 Peter iii. 18; Isa. liii.; Matt. xx. 28, xxvi. 26, 27; Acts ii. 22-36, iii. 12-26, iv. 8-12, v. 30, 31; Rom. viii. 34; Acts i. 9-11; 2 Tim. iv. 1; Luke i. 33, 34.

4.—I believe with a perfect faith that Jesus Christ our Lord is the image of the invisible God, the effulgence of His glory, the very image of His being, and the pre-existing cause of all things. He is the power of God and the wisdom of God. In Him dwelleth the fulness of the Godhead bodily, and in Him are hid all the treasures of wisdom and knowledge. He that seeth Him seeth our Father in heaven. He is the Way, the Truth and the Life, and no one cometh unto the Father but by Him.

Matt. xi. 26-30; Col. i. 15-17; Heb. i. 1-4; I Cor. i. 23, 24; Col. ii. 3, 9; John xiv. 1-14.

5.—I believe with a perfect faith that for us first God did raise up Jesus Christ, and sent Him to bless and to save His people from all their sins; and although our fathers rebelled and sinned against Him, God did not cast off His people, but exalted Jesus to be a Prince and a Saviour to give repentance unto Israel and the forgiveness of sins—even to as many as believe on the Name of Jesus Christ with a true and perfect heart.

Acts iii. 25, 26, xiii. 26, v. 31, iii. 19, 20.

6.—I believe with a perfect-faith that by the determinate counsel and foreknowledge of God our fathers rebelled against the Messiah Jesus the King of Israel and his glory, that through their fall salvation may come to the Gentiles, that they might be brought near to God and to His salvation in the Messiah. But when the fulness of the Gentiles shall be gathered into His Kingdom then all Israel shall be saved with an everlasting salvation, and the earth shall be filled with the knowledge of God, and Jehovah shall be King over all the earth.

> Acts ii. 23, iii. 17, 18, vii. 51, 52; Rom. xi. 11-32; Isa. xi. 1-10.

7.—I believe with a perfect faith that the Messiah through His cross, when He offered Himself as a propitiation for the sins of the whole world, abolished the law of commandments and ordinances, which was the source of enmity between Jews and Gentiles, and broke down the middle wall of partition that He might create in Himself of the two One new

man, reconciling both unto God, and creating peace between them. And now there is neither Jew nor Greek; there is neither bond nor free; there is neither male nor female, but all are one in Christ Jesus.

τ

8

Eph. ii. 14-22; Gal. iii. 26-29; Col. iii. 10, 11.

8.—I believe with a perfect faith that the Messiah is the end of the law unto righteousness to all them that believe on Him, and that it is by faith in Him apart from the works of the law that men are justified before God; for by the works of the law no flesh can either be justified or perfected.

Rom. x. 4, iii. 21-30, iv. 5; Gal. ii. 15-17, iii. 10, 11; Heb. vii. 18, 19.

9.—I believe with a perfect faith that in Christ Jesus neither circumcision availeth anything nor uncircumcision, but a new creation, and faith which worketh by love; for love out of a pure heart is the end of the whole law and its true fulfilment, and whoever is in Christ is a new creation, created unto good works.

Gal. v. 5, vi. 15; r Tim. i. 5; Rom. xiii. 8-10; 2 Cor. v. 17; Eph. ii. to.

10.—I believe with a perfect faith in the Holy Spirit, the Blessed Comforter, Who dwelleth for ever with them that believe, to sanctify them and to lead them into all truth.

John xiv. 16, 17, 26, xvi. 7-14.

II.—I believe with a perfect faith that God, Who spake unto

our fathers through the prophets, hath in the last days spoken unto us by His Son Jesus the Messiah, and that both alike are the words of the living God.

d,

n.

or

r

r

st

h

e

1

t

Heb. i. 1; 2 Peter i. 21; John vi. 63, 68, vii. 16-18, xii. 44-50.

12.—I believe with a perfect faith that the Holy Scriptures which we now possess were written by the Holy Spirit, and are able to make us wise unto Salvation through faith in the Messiah Jesus, and to lead us in the ways of righteousness so that we may be perfect and completely furnished unto all good works.

2 Tim. iii. 15-17; Heb. iv. 12, 13.

r3.—I believe with a perfect faith in one holy Catholic Church, consisting of the whole congregation of the saints, and built on the foundation of the Apostles and Prophets, Jesus the Messiah Himself being the chief Corner-stone. I believe in one baptism; in the forgiveness of sins; in the resurrection of the dead, and in the life everlasting. Amen.

Eph. ii. 19-22; Rom. xii. 4, 5; 1 Cor. xii. 12, 13; Col. i. 18; 1 Cor. i. 2; 2 Cor. i. 1; Eph. i. 1; Phil. i. 1; Eph. iv. 5; Acts ii. 38; Eph. i. 7, 8; Col. i. 14; 1 John i. 8, 9; 1 Cor. xv.; John v. 24-29, vi. 32-55.

Work Among the Women and Children.

I.—The Work Among the Children.

By MISS ELNA STENIUS.

months in the Mission House, the work among the children occupies quite a prominent place in our thoughts, as indeed it has always done.

Beside the Sunday School, we have had five classes during the week, two of which are partly for sewing—a fact greatly appreciated by our young girls. Those who are clever with their needle have succeeded, under the able direction of Miss Friedrichs, in making not less than eight or nine garments.

This is a good help to them, taking into consideration that they are in many cases very scantily provided with clothes from their homes. These sewing-classes end with a Bible talk, prayer, and singing of some English hymns, which the children love very much.

Apart from these two classes—of which one is for smaller, the other for rather bigger girls—we have had three weekly Bible classes with the children, apart from the precious little prayer meetings at the close of one or two of these Bible classes.

Friday evening is set apart for the boys, being the only evening in the week when they do not go to learn Hebrew, and it is encourag-

ילרי אמונרנו רק

לְּנְוֹשְׁהֵי הַשְּׁרֵכְ אַלְּי אֲתִּבְּ הַּאֲאֲמֵין בִּייוָשׁ אֵיְנִים מִּנְמִילְ הֵיא מַשְּׁהֵב בַּבְּלָי אַמִּים אִישְּׁ לְאִינִוֹנִי רָצִי לְאַנְנִים, כּי בַּלְ-

רום' ז', י'

יי יי יייי קלבן ישלאלי קי שמלנו באלו מאמה ובלים יי יי יייי

לונהון, שנת הרע"ד.

הוצאת "עדות לישראל".

א. אך גלויב פֿון נאנצען האַרצען אין יהוה דעם נאָם פֿון ישראל, דעם כאשעפֿער פֿון הימעל און ערר און פֿון אַלץ װאָם אין אין יהוה דעם נאָם פֿון אין וימעל און ערר און פֿון אַלץ װאָם אין אין ויכטבאר און נים־ויכטבאַה. ער אין אין אינציגער נאָם און אין ויכטבאר און דורך איהם און צו איהם אין אלא און און אלע, און צו איהם ער, איז אובער אַלע און מים אלע און אין אלע, און צו איהם נעהערם דער בכור אין אַלע עבינקייםען, אמן:
ב. יצון גלויב פֿון נאנָצען האַרצען דאָם נאָם, נעכענשם

מלאגינים ילהוד ממי רום אים היה מאים רום אים היה אים היה

ובבור לעולמים י אבון ייחון ג, מון רומי ח, חן אי ייחון ג, מון רומי ח, חן אי ייחון ג, מון רומי ח, חן בראי אין החלי לג, ון אי קרי ה, ון אפס' ד, וו בראי אין החלי לג, ון אי קרי ה, ון אפס' ד, וו בראי אין החלי לג, ון אי קרי ה, ון אפס' ד, וו

אלהי ישראל יצרור האהנה שלטר בירור אינם יצרו האהנהל אלהי ישראל אלהי האהנהל האלור האהנהל אלהי הלאלה שלטר בירוא אל הוא אלהי העליל ואריכל יברוך כל יהל אלהי העליל העל

אקרי אמונתנו הקרושה:

9 新海海海海海海海海 Adl. LNGITL 对抗抗治疗抗抗抗抗病 9

אַרוטגענאַנגען און האָט חסר נעטהאָן מיט די קינדער ישראל ויין נאָסען און ווולען בעקאַנם געמאַכם צו די מענשען, איי הקרש, געבוורען פֿון דער יונגפֿרוי מרים, שמאַמט אָב פֿון פֿון הימעל און איז געװאָרען אַ מענש, געבילדעם פֿון דעם רוח אָבער אָהן וינד, האָם ויין פֿאָמער אין הימעל פֿערהערליכם נית דוד, איו געואַלבש פֿון נאָש מיש דעם רוח חקדש און אונוערם וועגען און וועגען אונוער ישועה אַראָכנעשטיגען מים גבורה, האָם אַלערליי נסיונות בעשמאַנען אווי ווי סיו しょ コピーロスロコ コスロ コラコ コドラ אַבָּין נְבָּין נִבְּין מותי עד מותת הגליבה. הצהים בער אָרילאָנוּ לַלְנִי נְאָנָם . נֵינְנַלֵּךְ בְּאָרֵי ממונים העלמה. מנוע בית בור. ילימה יבובאבם - נואר מרונו ניקניש - נולי למינן ישועתנו יור מן השמים ויה בצר הצלום בות הפניש וניניה

האָם הרפות און בויונות אַלערליי געלימען פֿון די וינדער און אין נעפיינינם געוואָרען ביו צום מוים, כיו צום מוים אויפֿ'ן

> הקרושים ז צשר למעננו לני אָרָם הַהַבְּטְּהָה לַאָּבוֹתִינוּ עַל וְדֵי נְבִיאָיוֹ אַרוּ רַאָּלוּים בּיאַר לְיִשְׂרָאֵל י כְּעִי באור לאנו שנשמום . אשר ויקים וישוש ארוביני י הבון היהיי ני עני מצטון הצמינה שליקה הקישו

נואל פֿון ישראל, אין אינעראיינשטימונג טיט די הנטחות צו שער אין היםעל, וועלכען נאָם האָם אויפֿגעששעלם צו ויין דער אונוערע אבות דורך ויינע העלינע נביאים; וועלכער איז פֿון נ. איך כלווב פון נאניען הארצען אין דעם משיח ישוע אונוער האַר, דעם אוינצונען און נעליעכשען זוהן פֿון זיין פֿאָ-דער וואהרהיים, וואָרגם אין אועלכע דיענער האָש דער פֿאָטער נער מווען דיענען וויער פֿאָמער אין הימעל אין נייסט און אין איו ויין נאָמען, איו אַיין נייםש, און דאָם נאָש׳ם אמת'ע דיע־

ינצטר פי בקישפתוים פצלר הפין רוא וְשֵׁעַבְרֵי אֵל הָאֲמָהִים צְּרִיכִּים בושְׁתַּנְוּת לַצֵּנִיהֶם שֶׁבַּשְּׁמֵים

יותנן ד׳ מאיטרן רומי וע, אן יעקע א, נוז

וֹאָת הַמָּתִים יוְתוֹא מֶלֶךְ עַלְ בִּית וַעַּלְּב

באלם ילמלמוני אין באי אבון:

מהו מו, וב-יון ג, יון יו, הן לוקס ב, ייאן יוחנן ג, יון פללי ב, ה-יאן מהי א, יח-בהן רומ'-א, גן מהי ג, יג-יון מה"ש י, לחן עברי

כחן כו, בו-כו. מה"ש ב, כבילון ג, ים פון ד, חייבן ח, ל-לאן ב, יד-מון ב, יו-יתן יב, כיגן אפטר׳ ג, יתן ישע׳ נגן מתיכ, רומי ת, לדן מה"ש א, שיואן ב פומי ד, אן לוקס א, לג-לג.

מקים את כן השתים ויהנה להראות

מעונותינו מוסר שלימנו עליו ובחברת

היום השלישי אהני מותי וקבורה

לומון לְבָּבּ בְּבָר י וְבִנְּוֹנֵ אֵלְנִים ינולמת : כו שובן כל מכוא האלחות בוני בוני בוצ אלם באלים רי ארי מאטור האטור האטר ארי ארי וּנְנוּוִים כָּל אֹנְרוֹת הַחֶּבְּטָה וְהַדְּעֵּת

י וְלְּשָׁתְּיִם י יִלְשָּׁם יְנֵיאַ שָּׁנִירִ נְּנְיְנְיִנְיִי בונים להפנם י ולאפט גרוביים בּוּלוי לַתַלְמִנְרוּ וַיּוְמִיבְּהוּ לַנֵר יְמִנוּ

די לעבעדינע און די מויטע, און ער איז קעניג איבער דאָס אויפצוריכמען ויין קעניגרייך, מתקן צו ויין אלץ, און צו משפש'ן הווך, און פֿון ראָרשען וועט ער וויעדער קוטען טיט כבור, ער האָם איהם אַװעקנעועצם צו ויין רעכמער האַנר אין דער און איהם נעלאוען ווך בעוויוען אפען צו ויינע תלמודים, און ווין שוים און קבורה האָם ער איהם אויפֿגעוועקם פֿון די שויםע און דורך ווינע וואונדען ווערען מור נעהיילם. דערפֿאַר האָם עונות, די שמראף אונו צום פֿרידען איו אויף איהם נעווען. אָם אוהם ועדר דערדווכם און אווף דעם דרימען מאָג נאָד: כערם געוואָרען וועגען אונוערע זינד, צושמייםען וועגען אונוערע קרייץ, דער צדיק פֿאַר די רשעים. און ער איז דורכנעלע־

אין איהם וואהנם די גאנצע געמליכע פולקיים, און אין איהם קרמון פֿון אלץ וואָם עקסיסמירמ, נאָמ׳ס נבורה און חכמה.

אָבנלאַנץ פֿון ויין כבור און ראָם בילר פון ויין וועוען, דער אונוער האַר איו דאָם בילר פֿון נאָט דעם פֿערבאָרנענעם, דער ד. איך גלויב פֿון גאַניצען האַרצען, דאָם דער משיח ישוע הויו פון יעקב אויף עביג און זיין הערשאפם וועם קוין ענדע

זיינען פֿערבאָרגען אַלע אוצרות פֿון חכמה און וויסענשאַפֿמ

אַ אָרִם : וְרוֹא מְּוֹבְיל מִפְּּמְעִינוּ מְּוְלֵא o 放射性は対象性に対象には COL LNICE COL LNICE

6 的复数超级超级超级超级 化自己 计记记口 经过的经验超过的现在分词

מה"ש ג' כה-כון נג, כון רומ' וא, אן מה"ש ה, יו איני מאמן האמיני שלימר שאים יו יסלידור דונסאים . לעל-המאמין באם ילְטוּמִיעִ י לְתֵר הִשׁנְבָּר לְיִשְׂרָאֵי לאין ג' ומים; ב' לו-לם,

ה. אני שאַמין בּאַמוּנְה שְׁלַטָּה כִּי לְנוּ מתי וא, כו-ל; קול' א, מ; עבר' א, א ד; א קור' א, כנ-כד; קול' ב, נ-מ; יוחנן יד, א-יד, בריעט סקל הטאורי יואף ער אניתיני ימות חַפֿוּמִים וּוּמִלְּטִרוּ לְבָרֵב וּלְרוּוִמִּיתּ TOT LIE! IN XEL DX - 10 . 150 יורו יששע נויכא זנר האלרם ארי サースタデー ごおひこ こないこの かい

איז דער ווענ, די וואַהרהיים און דאָם לעבען, קיינער קען נישם ער וואָס ועהם איהם, ועהם אונוער פֿאָמער אין הימעל. ער קומען צום פֿאָמער אויםער דורך איהם.

ישוע צו ווין א פרונין און א רעטער, כרי צו געכען ים אָבגעוֹאָגם פֿון זיין פֿאָלק, נייערם ער האָם דערהויבען. עשיקם צו בענשען און צו רעטען ווין פֿאָלק פֿון אַלע ווינע ערשם אויפֿגעשמעלם ישוע המשיח פֿאַר אונו יודען און איהם וינה. און חאָששי אפילו אונוערע אבית האָבען מורד געוועוען ה. איך גלוים פֿון נאַנצען האַרצען, דאָם גאָם האָם צוּ-אין איהם און געוינריגש אַנשקעגען איהם, האָש גאָש דאָך זין

רי ישועה זאָל דורך וויערע וונד קומען צו די גוים, ויי מקרב-צו-ויין צו נאָש און צו ויין ישועה דורך דעם משיח, כרי די ערד ואָל דערפֿילם ווערען מים וויסענשאַפֿם ווענען

נעוועוען אין ישוע המשיח, ישראלים מלך און ציערונג, כרי מען בעשלום און ויין פאָרוים־וויםען האָבען אונזערע אבות מורד י. איך גלויב פֿון נאַניען האַרעען דאָם לוים נאָם׳ם פֿעם- נעבונג צו איםליכען, וועלכער גלויבש אין אמת'ען און מיש א שראל די מעגליםקיים צו מהון תשונה און אויך ויגר-פער-

נאניען הארצען אין דעם נאמען פֿון ישוע המשיח.

מַאַרָּיִם וְלִישׁוּעָרֵזְּ בְּּמְשִׁיךֵ . לְמַעְּן הָבנֵא הַיְשׁוּעָר לְנִינִם י לְכַוְרֵב אֵיהָם

מאָפּאָ וֹשְרָאַרְ וִישְׁאַרְעִיּי לְמַתּוּ בְּפִּאָתְם

מַקּרָם מָרְהּוּ אַנוּתִינוּ בּּמָשִׁיתַ נִאוּע .

אַצר באלנים הַנְּמֵלְאָר וִידִּיאָרַנּ

י שוע העשיה הצער ועני העים :

רוא בלכל ובאלת ובינים . לא נחא

ייש אליולעט עלוני על נדוי

בולאר אכן לולור אכיאטינו אנישטים:

コンロスコーンフソー 特別が発気が発気が発

דורו . או זרו נא נקרו . ני עלם עור ורור וכא ווני. אין אנר וכא נון מנור נונש י וועש שלום בינינם : ואי לאקעים . זילרא אני-נימלים לאנם מניאר בלבר . זוראר אני הדינם

אפט' ע, יד-נטן גלפ' ג, נו נטן קול' ג, ייוא

TENTE TORU TERU TORU TORU TORU מוף התונה הוא לגוקה לבל

E D

ניצרם במני ניצינים . נרבי

אין מלכות שמים, דעמאָלם וועם אויך כל ישראל דערלייום ווערען נאָם, אָבער װען די פֿולע צאָדל פֿון די גױם װעם אַרײנגעהן

קאיבר בין היהורים והנים י והרם

בְּשֵׁל אָת־הּוֹרֵת הַמְּצְוֹת וְהַהְּקּוֹת . מְקוֹר

נְּמִּמֵּ לְרַמֵּנִים מֹלְ חַמֵּאֵם כַּלְ- הַמּנְלְם

ו. איך גלוים פון גאנצען הארצען דאם משיח, דורך זיין מים אַנ'עבינער ישועה, און דעכאַלם וועם נאָם דער האַר ויין קעניג איבער די נאַניצע ערד.

פֿון דער פֿיינרשאַפֿם צווישען יודען און נוים, האָם צושמערשַ די צערעמאָניעלע מצות און חוקים אין דער תורה, דער קוואַל צר-ווין דו זונד פֿון דער נאנצער וועלם, האָם מבמל געיועזען שוים אויפֿ׳ן קרייץ, בעת ער האָם יוך מקרים געוועוען מכפר־

ציעל פֿון דער חורה צו גערעכשינקיים פֿאַר איפליכען װאָס ת. איך גלויב פֿון נאַנצען האַרצען דאָם משיח איז דאָם גוי, נים קנעכם און נים פרייער, נים מאן און נים ווויב, צווישען זיי. איצם אין שוין מעהר נימא, נים איד און נים פֿון ויי ביידען נעשאַפֿען אַ נייען מענשען און שלום נעמאַכם

ווארום זיי וענען אלע איינם אין דעם משיח ישוע.

די שיידע־וואַנד, און האָם ויי ביידע פֿערועהנם מים נאָם, און

יערט דער טענש גערעכט פֿאַר גאָט, גאָר אָהן די טעשים פֿון

לויכם אין איהם, און או נור דורך דעם גלויבען אין משיח".

עלמים . וֹבְיָה יְתִּיה לְשֶׁלֵּךְ עֵלְ בְּלֵּ בוְשְׁמִים . אַי הְּכּוּישְׂרָאֵל יִנְשֵׁע הַמִּוּתְר מצישר ושנם סלוא הנום לחוך סלטר המלא הארץ דעה אתיהור יי אנו

מה"ש ב, בג; ג, יו-יח; ז, נא גב; רומ' וא, יא-לב; ישע יא,

THE STATE TO THE THE STATE OF T

תפוורי גליבתו י בניקריכו גת

OF SERVICE STATES AND SERVICES OF SERVICES

יייער מענש, נעשאפען צו מחון מעשים מובים,

ם. אוך גלוב פֿון נאנצען הארצען דאָס אין דעם משיח האָם אַ ווערם נים מלה און נים ערלה, נייערם אַליין די נייע בריאה און די אמונה וואָס ווירקם דורך ליעבע. וואָ־ רום די ליעבע פֿון אַ ריינעם הארצען איז דער איינצינער מכלית פֿון דער נאַנצער הורה און איהר אמת ע דערפֿלונג, און דער וואָס איז מים דעם משיח ענג פֿערבונדען ער איז גאָר אַ דער וואָס איז מים דעם משיח ענג פֿערבונדען ער איז גאָר אַ דער וואָס איז מים דעם משיח ענג פֿערבונדען ער איז גאָר אַ דער וואָס איז מים דעם משיח ענג פֿערבונדען ער איז גאָר אַ דער וואָס איז מים דעם משיח ענג פֿערבונדען ער איז גאָר אַ

דער תורה, וואָרוּם די מעשים פֿון דער תורה קענען דעם מעני שען נים נערעכם און נים פֿאָלקאָמען מאַכען.

בלמי ה, ונ ו, מו !א שימי א, הן רומי ונ, ח-ין ב, קודי ה, יו ן: אשםי ב, י. הַעֶּרְכָּה כִּי אם הַבְּרִיאָה הַחֲדָשָׁה הַעָּרְכָּה כִּי אם הַבְּרִיאָה כִּי הַאַהֲבָּה בְלֵב מְהוֹר הִיא תַבְּלִית הַהוֹרָה בְּלָה וְקִוּמָה הָאֲמָהִי יּ וֹמִי שֶׁהוֹא בַּמְשִׁיחַ בְּרִיהְ חַדְשָׁה הוֹא י נִבְרָא לְמִעְשִׂים בְּרִיה חַדְשָׁה הוֹא י נִבְרָא לְמַעְשִׂים

נישוע לא המילה ההשע ילא מי מאטין באטונה שלקה ההשע ילא

רוֹלְרֵה כִּי מַמַּעֵשֵׁי הַרוּלֶרה לא יצְּבּל וְלָא רוֹלֶרה כִּי מַמַּעֵשֵׂי הַרוּלֶרה לא יצְּבּל וְלָא

י אני מצטון הצמונה שלמה ערום

אַר-נַמּאָטִינִים לְנָגַּע . וְלַנַּיִּשׁ וְיַבְּרֵיךְּ נַיִּלְנָיִשׁ נַּפְּרַלְלִים. אָשֶׁר יִשְּׁכּוֹ

יב. אין גלוים פון נאנצען הארצען דאָם די טתני הקדש צייםען האם ער צו אונו גערערם דורך ויין זוהן ישוע הטשיח און זייערע ווי זיינע רייד וענען די רייד פֿון דעם לעבערינען נאָם. ערש צו אונוערע אבות דורך די נכיאים, און אין די לעצשע-יא. אין גלויב פֿון נאַניען האַריען דאָס נאָט האָט נע־ רעם העלפער, וועלכער וואָהנש עביג אין די גלויביגע און עברים א, אן יוחגן ו, סגן מחן ז, שו-יחן יב, פד-ג, י. איך גלויב פֿון נאַנצען האַרצען אין דעם רוח הקדש. הקלש הנקצאים שהה בנדינו ים. עני מאַקין בַּאֵטוּנְה שְּלֵטָּה שָׁלַבָּה שָׁבּּרְנֵי TOTE THE PROPERTY. אַכֵּינוּ בִּבְנוֹ וִישׁוּשְ תַבְּישִׁיתַ . וְאֵלוּ וְאֵלוּ שְׁרָאֲלְהִים רְבֶּר אֶלְ אֲכוֹתֵינוּ פור הנקיאים - יניאחרות הימים דקו וועלכער העליגם ווי און פֿיהרם ווי צום גאַנצען אסת. אַרָם אָלְ הְאֵטֶּה שְּלֶה יי בלבי אַכנים היים :

אין אויפֿגעבוים אויף דעם יסוד פֿון דו שלוחים און נביאים, אוי וואָם ישיע המשיח אין איהר עק־שמיון.

וענען געשריבען געווארען דורך דעם רוח הקדש און דאָם זיי וונען געשריבען געווארען דורך דעם רוח הקדש און דאָם זיי האָבען דעם כח אונו צו לעהרנען ווי מור ואָלען געדעשעם ווערען דורך דעם גלויבען אין ישוע המשוח און אונו צו פֿיה־רען אויף גערעבעע ווענען, כדי מיר ואָלען זיין גאַנץ אָהן אַ מום און תמיד אָנגעגריים זיין צו שהון אַלערליי מעשים מובים. זיג אַר גלויב פֿון גאַנצען האַרצען אין איינע, הייליגע און אַלעמיינע קהולה, די געמיינדע פֿון דו העלינע, וועלבע און אַלעמיינע קהולה, די געמיינדע פֿון דו העלינע, וועלבע און אַלעמיינע ההילה, די געמיינדע פֿון דו העלינע, וועלבע און אַלינעמיינע קהולה, די געמיינדע פֿון דו העלינע, וועלבע און אַלעמיינע הוועלה.

יג. צני מַאַמִּין בָּאָמוּנָה שָׁלְמָּה בּכְנִסְיָה אַבוּת קְדוֹשָׁה וּכְלְלִית עֲדֵּתִים הַקְדוֹשִׁים הַבְּנוֹיָה עַלִּייִסוֹד הַשְּׁלְיִתִים הַקְּדוֹשִׁים הַבְּנוֹיָה עַלִּייִסוֹד הַשְּׁלְיִתִים

בשמי, ג שריון עבי רישות קישועה עליובי קבלימעשה מוב : ולחוריבנו במעול גדק ילמען נחור נקתבוברובנו במעול גדק ילמען נחור נקתבוברובנו קמעול גדק ילמען נחור נקתבוברובנוקדים ישוע

אין אלע ענינקיימען, אמן.

רורך אונוער ניאל דעם אמת'ן. געכענשש איו דער אמת'ער נאָם אינם און שמענדינ און

מיר האַבען בעקומען די אמח'ע אמונה,

מיר האָבען נעועהן דאָס אמה'ע ליכם, מיר האָבען עמפפֿאַנגען דעם גייםם פֿון אייבען,

איך האַלש פֿון איין שבילה צו פֿערגעבונג פֿון וינד. איך האָף אויף תחיית המתים און אויף אַ לעבען אין עולם הבא, אטן.

וְנְמִיר וּלְעוּלְמֵי עוֹלְמִים · אָמֵּן · מְנִינוּ אֵמִר י בְּרוּךְ אֵלְבִינְאֵמֶר עִמְּרִים מַאָּנֵנוּ אֵמִינֵּת - אֶמֶר י עַל־וְדֵּי בוֹאַלֵנוּ אֵר אֲמִר י לְכּוְתֵנוּ רוֹתַ מִמְּרוֹם י אפס׳ ב, ימ-פב ; רימ׳ יכ, ר-ה; א קור׳ יכ, יב-יג; קל׳ א, יח; א קור׳ א, ט; ב קור׳ א, א; אפס׳ א, א; פיל׳ א, א.— אפס׳ ד, ח; מה״ש ב, לח; אפס׳ א, י-ח; קול׳ א, יד; א יחנן א, ח. — א קור׳ טו; יוחנן ה, כר-פס; ז, לפ-נה.

בנישאים : מנישר אני לבינית מניר אני עמינית

15 次数形式设置的数据数据 口口口口 172 经济的设置的现在分词 15

עקרי אָמוּנְתנוּ הַקְּדוֹשְׁה

א) אָנִי מַאָמִין בֶּאֶמוּנָה שְׁלֵמָה בַיְהוָה אֶלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. אֶלֹהֵי הָאַהְבָה וְהַיְּשׁוּעָה. בּוֹרֵא שְׁמַיִם וְאָרֶץ וְאֵת־כָּל־הַנִּרְאִים וַאֲשֶׁר אֵינָם נִרְאִים: הוּא אֵל וְאָב אֶחָד. מִמֶּנוּ וְעַל יָדוֹ וְאֵלָיו הַכּּל. : וְהוּא עַל־כֹּל וְאֵת־כֹּל וּבְתוֹךְ כֹּל. וְלוֹ הכָּבוֹד לְעוֹלָמִים. אָמֵן:

יוח' יז:23; יוח' יז:36; מרק' יב:28–34; יוח' יז:36; חומ' אפס' ד:6; רומ' יא:36; מרק' יב:28–34; יוח' יז:23

ב) אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהָאֱלֹהִים יִתְבָּרַךְ שְׁמּוֹ רוּחַ הוּא וְשֶׁעֹבְדֵי אֵל הָאֲמִתִּים צְרִיכִים לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַאֲבִיהֶם שֶׁבֵּשְׁמִים בְּרוֹחַ וּבֶאֱמֶת כִּי בְּמִשְׁתַּחֲוִים כְּאֵלֶה חְפֵץ הָאָב:

27: יעקב א:1; יעקב א:24 יוח'

ג) אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בַּמְשִׁיחַ יֵשׁוּעַ אֲדוֹנֵינוּ. הַבֵּן חַיָּחִיד וְהָאָהוּב לְאָבִיו שָׁבַּשְׁמִים. אֲשֶׁר הַקִים אֹתוֹ הְאֶלְהִים גּוֹאֵל לְיִשְׂרָאֵל. כְּפִי הַהַבְּטְחָה לַאֲבוֹתֵינוּ עֵל יְדֵי נְבִיאִיו הקְּדוֹשִׁים: אֲשֵׁר לְמַשְׁנֵנוּ בְנֵי אָדָם וּלְמַעַן יְשׁוּשְׁתֵנוּ יְרֵד מִן הַשְּׁמִים וַיְּהִי לְבֶּן־הָאָדָם. נוֹצְר מֵרוּחַ הּקֹּדְשׁ וּבִּגְבוּרָה. נִתְנַסְה נוֹלָּד מִמִּרְיָם הְעַלְמְה. מָזֶרַע בֵּית דְּוִד. נִמְשְׁח מֵאֵת הְאֶלֹהִים בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וּבִּגְבוּיְה. נִתְנַסְה בַּכֹּל כְּמֵנוּ וּבְלִי־חֵטְא. פֵּאֵר אֶת־אָבִיו שֶׁבַּשְׁמִים. הוֹדִיע אֶת־שְׁמוֹ וְאֶת־רְצוֹנוֹ לִבְנִי הָאָדְם. הַלְּבָּי תְּבְּלִי מָטְא כָלְמְה גְדוֹלָה מֵאֵת הַחְשָּאִים וַיְּעֻנֶּה עַד הְתְהַלֵּך בְּאָרֶץ עֹשֵׂה חֶסֶד עִם־כְּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. נְשְׂא כְלִמְה גְדוֹלָה מֵאֵת הַחְשָּאִים וַיְּעֻנֶּה עַד הְתְהַלֵּך בְּאָרִץ עֹשֵׂה הָסֶד עִם־כְּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. נְשְּׁא כְלִמְה גְדוֹלָה מֵאֵת הַאְלִיבָה. הַצַּדִּיק בְּעֵד הְרְשְׁעִים: וְהוּא מְלֹלְ מִפְּשְׁעֵינוּ מְדָבִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי אַחְבִי מוֹת בְּעָלוֹנוֹת נִנְבְּא לְנוּ: עַל בֵּן הִגְּבִּיהוֹ הְאָלהִים מְאַלְישִׁי אַבְּיוֹ בִּלְּלִיתוֹ וְנִישְׁבְבוֹת לְתִלּנִם וּלְיִשְׁבְבוֹי לְתִלּנְב לְעוֹלְם וּלְכְבִּלְתוֹ בְּלְרוֹל מִלְּבְיתוֹ אָתוֹ הַמְתִים אֹתוֹ הַמְיִם לְתִקּוּנְם. וְלִשִיב בְּלִבים לְתִקּוּנְם. וְלִשְׁבֵּט אֶת־הַחַיִּים וְאֶת הַמֵּתִים. וְהוּא מֶלֶךְ עַל בִּים לְתִקּוּנְם. וְלִשְׁבּט אֶת־הַחַיִּים וְאֶת הַמֵּתִים. וְהוּא מֶלֶךְ עַּאב לְעוֹלְם וּלְבָּלְתוֹ אָּן בְּלִבוֹתוֹ אֵין קֵץ. אָמֵן:

מתי טז:13–17; ג:17; יז:5; לוקס ב:10–11; יוח' ג:13; פיל' ב:5–11; מתי א:18–23; רומ' א:3; מתי ג:11–11; מה"ש י:38, יב:3–3; פטר"א ג:18; ישע' נג; מתי כ:28; כו:26–25; מה"ש ב:22–36; ג:12–26; ד:8–13; ה:30–13; רומ' ח:34; מה"ש א:9–11; טימ"ב ד:1; לוקס א:33–34

ד) אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַמְּשִׁיהַ יֵשׁוֹעַ אֲדוֹנֵינוּ הוּא צֶלֶם הַאֱלֹהִים הַנָּעֶלֶם. זֹהַר כְּבוֹדוֹ וְצֶלֶם עַצְמוּתוֹ. קַדְמוֹן לְכָל־דָּבָר. גְּבוּרַת אֱלֹהִים וְהְכְמְתוֹ: בּוֹ שׁוֹכֵן כְּל מְלוֹא הָאֱלְהוּת וּגְנוּזִים כָּל אֹצְרוֹת הַחָּכְמָה וְהַדְּעַת: הָרֹאֶה אֹתוֹ יֶחֶזֶה אֶת־אָבִינוּ שֶׁבַּשְּׁמְיִם: הוּא הַדֶּרֶדְ וְהָאֱמֶת וְהַחַיִּים. לֹא יָבֹא אִישׁ אֶל־הָאָב בִּלְתִּי עַל יְדוֹ:

מתי יא:26–30; קול' א:8; עבר' א:1–4; קור"א א:22–24; קול' ב:3–9; יוח' יד:1–11

ה) אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה כִּי לְנוּ בָרִאשׁוֹנָה הָעֲמִיד הָאֱלֹהִים אֶת־יֵשׁוּעַ הַפְּשִׁיחַ וַיִּשְׁלְחֵהוּ לְבָרֵךְ וּלְהוֹשִׁיעַ אֶת־עַמּוֹ מִכְּל חַטֹּאתִיו: וְאַף־כִּי אֲבוֹתֵינוּ מְרְדּוּ וּפְשְׁעוּ בוֹ. לֹא זְנַח הְאֱלֹהִים אֶת־עַמּוֹ. כִּי־אָם נִשֵּׂא אֶת יֵשׁוּעַ לְשַׂר וּלְמוֹשִׁיעַ. לְתֵת הְשׁוּבָה לְיִשְׂרְאֵל וּסְלִיחַת הַחַטְּאִים. לְכָל־הַמַּאֲמִין בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בָּאֲמֶת וּבְלֵב הָּמִים:

מה"ש ג:25–25; יג:26; רומ' יא:1; מה"ש ה:31; ג:19–25; כ:37–39

ו) אַנִּי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁעַל פִּי עֲצַת הָאֱלֹהִים הַנֶּחֶרָצָה וִידִיעָתוֹ מִקֶּדֶם מְרְדּוּ אֲבוֹתֵינוּ בַּמְּשִׁיחַ יֵשׁוּעַ. מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְתִפְאַרְתּוֹ. לְמַעַן בְּפִשְׁעָם תְּבֹא הַיְּשׁוּעָה לַגּוֹיִם. לְקַרֵב אוֹתְם לֵאלֹהִים וְלִישׁוּעָתוֹ בַּמְּשִׁיחַ. לְמַעַן תִּמְלֵא הַאָּרֶץ דֵּעָה אֶת־יְהוָה: אָכֵן כַּאֲשֶׁר יִכְּנֵס מְלוֹא הַגּוֹיִם לְתוֹךְ מַלְכוּת הַשָּׁמִים. אָז כָּל־יִשְׂרָאֵל יִוָּשַׁע תְּשׁוּעַת עוֹלְמִים. וְהְיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כְּל־הָאָרֶץ:

מה"ש ב:23; ג:17–18; ז:18–52; רומ' יא:11–33; ישע' יא:1–10

ז) אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַפְּשִׁיחַ עַל־יְדֵי צְלִיבְתוֹ. בְּהַקְרבוֹ אֶת־נַפְשׁוֹ לְכַפְּרָה עַל חַטֹּאת בְּל־הָעוֹלְם. בִּטֵּל אֶת־תּוֹרַת הַמִּצְוֹת וְהַחֻקּוֹת. מְקוֹר הַאֵיבָה בֵין הַיְּהוּדִים וְהַגּוֹיִם. וְהָרַס מְהִיצַת הַגְּדֵר. וַיְּרָצֶה אֶת־שְׁנֵים לֵאלֹהִים. וַיִּבְרָא אֶת־הַשְׁנֵים לְאָדְם אֶחְד חְדְשׁ. וַיַעַשׁ שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם: הַגְּדֵר. וַיְּרָצֶה אֶת־שְׁנֵים לֵאלֹהִים. וַיִּבְרָא אֶת־הוֹיִין. אֵין זְכָר וְלֹא נְקַבְה. כִּי כֻלְּם אֶחְד הַמְה בַּמְּשִׁיחַ יְשׁוּעֵ:

אפס' ב:14–22; גלט' ג:26–29; קול' ג:10–11

ח) אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנְה שְׁלַמְה שֶׁהַמְּשִׁיחַ סוֹף הַתּוֹרָה הוּא לִצְדָקָה לְכָל־הַמַּאֲמִין בּוֹ. וְשֶׁבֶּאֱמוּנַת הַמְּשִׁיחַ יִּצְדַּק הָאָדָם לִפְנֵי הָאֱלֹהִים. בִּבְלִי מַאֲשֵׂי תוֹרָה. כִּי מִמַּעֲשֵׂי הַתּוֹרָה לֹא יִצְדַּק וְלֹא הַשְּׁלַם כָּל־בָּשָׂר:

19:1 יבר' 1:15, ג:21–30; ד:5; ה:1; גלט' ב:15–16; ג: 10–11; עבר' 1:19

ט) אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁבַּמְּשִׁיחַ יֵשׁוּעַ לֹא המִילָה תַחְשֵׁב וְלֹא הָעָרְלָּה כִּי־אָם הַבְּרִיאָה הַחֲדָשָׁה וְהָאֱמוּנָה הַפּּעֶלֶת בְּאַהֲבָה. כִּי הָאַהֲבָה בְלֵב טְהוֹר הִיא תַּכְלִית הַתּוֹרָה כֻּלָּה וְקיּוּמְהּ הָאֲמִתִּי: וּמִי שֶׁהוּא בַּמְשִׁיחַ בְּרִיָּה חֲדָשָׁה הוּא. נִבְרָא לְמַעֲשִׂים טוֹבִים:

גלט' ה:5; ו:15; טימ"א א:5; רימ' יג:8–10; קור"ב ה:17; אפס' ב:10

י. אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְרוּחַ הַקּדֶשׁ הַפְּרַקְלִיט. אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן אֶת־הַמַּאֲמִינִים לְנֶצַח. יְקַדֵּשׁ וְיַדְרִיךְ אוֹתָם אֶל הָאֱמֶת כֵּלָה: יא) אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהָאֱלֹהִים דִּבֶּר אֶל אֲבוֹתֵנוּ בְּיַד הַנְּבִיאִים. וּבְאַחֲרִית הַיָּמִים דָּבֵּר אֵלֵינוּ בִּבְנוֹ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ. וְאֵלוּ וָאֵלוּ דָבְרֵי אֵלֹהִים חַיִּים:

עבר' א:1; יוח' ו:30, 68; ז:18–16; יב:41–50

יב) אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁכִּתְבֵי הַקֹּדֶשׁ הַנִּמְצָאִים עַתָּה בְיָדֵינוּ נִכְתְּבוּ בְרוּהַ הַקֹּדֶשׁ. וּנְכֹנִים לְהַחֲכִּימֵנוּ לִישׁוּעָה עַל־יְדֵי הָאֱמוּנָה בַּמְשִׁיחַ יֵשׁוּעַ וּלְהַדְרִיכֵנוּ בְּמַעְגְּלֵי צֶדֶק. לְמַעַן נִהְיֶה תְמִימִים וֹמוּכָנִים לְכָל־מַעֲשֶׂה טוֹב:

טימ"ב ג:15–11; עבר' ד:11–13

יג) אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בִּכְנֵסִיָּה אַחַת קְדוֹשָׁה וּכְלָלִית עֲדַת הַקְּדוֹשִׁים. הַבְּנוּיָה עַל־יְסוֹד הַשְּׁלִיחִים וְהַנְּבִיאִים וְיֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הוּא אֶבֶן בִּנְּתָהּ: מוֹדֶה אֲנִי בַטְּבִילָה אַחַת לְסְלִיחַת הַחַטְּאִים: מְחַכֶּה אֲנִי לִתְחִיַּת הַמֵּתִים וּלְחַיֵּי עוֹלְם הַבָּא. אָמֵן:

אפס' ב:19–22; רומ' יב:4–5; קור"א יב:12–13; קול' א:18; קור"א א:ב; קור"ב א:1; אפס' א:1; אפס' ד:5; מה"ש ב:38; אפס' א:7–8; קול' א:14; יוח"א א:3; קור"א 15; יוח' ה:44–29; ו:35–55

רְאֵינוּ אוֹר אֱמֶת. לְקַחְנוּ רוּחַ מִמְּרוֹם. קָנִינוּ אֱמוּנַת־אֱמֶת. עַל־יְדֵי גוֹאֲלֵנוּ: בְּרוּךְ אֱלֹהֵי־אֱמֶת עַתָּה וְתָמִיד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלְמִים. אָמֵן: